

Lélekörvendezettő nap Kolontáron

Az Érdi Horgászegyesület december 11-én Kolontárra szervezett látogatást. Elhatározták, hogy az anyagi és tárgyi segítség kívül valami személyesebb ajándékot visznek az ott élőknek. Valami olyat, ami a léleknek való, ami az egymásra figyelésről, a lelki törődésről szól. Ehhez az önkéntes szolgálathoz kérték az érdi Habilitációs Központ Csengettyús együttesének sérült tagjait, hogy adjanak egy kis műsort. Ők örömmel csatlakoztak. A Habilitációs Központ tagintézményének vezetője, Paróczai Mariann a biatorbágyi Pászti Miklós Vegyes Kórusban énekel, így kézenfekvő volt, hogy „erősítsenek” hívta kórusának tagjait, akik szintén örömmel mondtak igen. A kórus karnagya, Bolyki Eszter szívélyes meghívására én is elkísérhettem őket kolontári fellépésükre.

Szállingózó hóesésben a Faluház parkolójából indult a busz, melynek utasai között voltak az érdi Csengettyúsok és kísérőik, valamint a Pászti-kórus tagjai közül jó néhányan. Az élénk beszélgetések mellett szinte észre sem vettük, hogy milyen hamar elértük úti célunkat. Az útszéli árokban folyó vörös színű víz, a még mindig vöröslő föld jelezte, hogy közeledünk Kolontárhoz. (Felmerült bennem a kérdés: vajon kell ide evés-ivás, szórakozás?)

Beérve a településre már vártak bennünket. Rövid eligazítás után a kórus a fellépés helyszínére, egy kis kiemelkedésen álló templomba indult. Még én is kaptam feladatot és vihettem Eszter kottatartóját (amit hólapátnak néztek, és amiről később szépen elfeledkezve, bizony a templomban hagytam volna, ha a többiek nem figyelnek a „lapátra”). A rövid próba után lassan kezdtek megtelni a padok. A fellépőket Soháné Csóka Zita, az iskola igazgatója köszöntötte, valamint bemutatata az érdi horgászok elnökét, Solti Gábort, aki csapatával előkészítette ezt a lélekörvendezettőnek szánt napot. A szereplőket Solti Gábor mutatta be, és tolmácsolta Bolyki Balázs üdvözetét, aki a tervek szerint jött volna a kórusal. (A bizonytalan téli időjárás miatt nem vállalta az utazást, mert

este Törökbálinton volt fellépése.) A Pászti-kórus ismert karácsonyi dalokat és az újonnan elkészült lemezük zenei anyagából énekel, megidézve karácsony hangulatát. Csengettyúk hangja töltötte be a templomot, mikor az érdi fiatalok adták elő rövid műsorukat. A közel egyórás koncert végén Bolyki Eszter karnagy vezényletével együtt énekeltek a kolontáriak, az érdiek és a biatorbágyiak. A közönség tapssal, az igazgatónő kedves szóval köszönte meg mindkét együttes előadását.

Ezután az érdi horgászok vezetője mindenkit meghívott a közös vacsorára és a terített asztal melletti beszélgetésre, ismerkedésre.

Amíg a kórus összeszedte kottáikat, addig én kicsit körülnéztem a településen. Szívszorító volt olvasni a sok gyertya és virág között az áldozatok emlékére, a világháborús emlékműre akasztott tábla szövegét. Elképesztő volt látni a patak mellett mementóként álló, vörösiszappal átitátott egykori lakóházat. Döbbenetes volt nézni a ledózerolt házak után maradt utcányi ürességet.

Nehéz, de mégis jó érzés volt visszatérni a társasághoz, ahol a gyerekek láthatóan nagy izgalommal és vidámsággal élvezték a zenés mű-

sort. Mint megtudtam a délután első programjaként a kolontári gyerekeket is meglátogatta az „igazi” finn Mikulás, Joulupukki.

Az igazgatónővel a szemerklő havas esőben az udvaron beszélgettek néhányan, amikor érdekes természeti jelenségre lettünk figyelmesek: a lemenő nap alkonyi fényében kettős szivárvány tündökölt az égen.

A sötétedő udvarról lassan mindenki betalált a meleg helyiségekbe, ahol az érdi horgászok szívélyes vendéglátásából senki sem maradt ki. Vacsora közbeni beszélgetésektől volt hangos a terem, melynek bejáratánál fahéj illatú forralt borral és jóféle panyolai pálinkával kínálták a felnőtteket. A horgászok száz kiló pontyból készítették halászlét erre az alkalomra, mely nagyon finom volt. (Be kell vallanom, hogy most az érdi horgászok „lefőzték” a biatorbágyi horgászok halászléjét.) A desszertet, a finom bejglit és süteményeket az érdi vállalkozók küldték.

Természetesen a Pászti-kórus sem érkezett üres kézzel Kolontárra, ők is vittek ajándékot gyerekeknek, felnőtteknek. A csomagok között ott volt a kórus új cédéjének jó néhány darabja is, mely remélhetőleg egy-egy család otthonában felcsendült a karácsonyi ünnepek alkalmából.

Láthatóan jól sikerült estét szerveztek az érdi horgászok a kolontáriaknak, akik remélhetőleg néhány órára talán feledni tudták a rájuk nehezedő gondokat. Az igazgatónő hálás szívvel mondott köszönetet a szép délutánért, elmondta, hogy szívesen látnák az egész csapatot a kórusal együtt a júniusi falunapra.

Vacsora után a mi csoportunk hamar otthagya a vidám társaságot, mert várt ránk a busz, hiszen a sofőr még visszament a horgászokért.

Értesüléseim szerint a nyári eseményre Bolyki Balázs is csatlakozna a társasághoz. (A „híresztelések” szerint a december 28-án, a Millenárison tartott teltházás nagy sikerű Első lépés című műsorával, illetve csapatával lépne fel.)

Horváth Erzsi

